

Toppentur men ingen topptur 25 mars - 3 april 2008

Samma vy som 2003 men nya ansikten.

Bengt G, Stig N, Lars M, Mats L, Ingegerd D, Camilla W, Sigbritt G

Lisas stuga - Vistas - Nallo - Unna Räita - Räitaglaciären - Nallo - Sälka - Singi - Keb - Tarfala - Keb - Nikkaluokta

Camilla Wikström, cwikstrom@telia.com

Foto: Mats Ljungberg, mljungberg@telia.com

2008 års tur skulle bli en repris på fjolårets eftersom vi ingenting såg av fjällen då. Detta skulle bli annorlunda. Vi kom upp till Nikkaluokta dagen efter det nysatta köldrekordet på -41 grader. Vi var 7 deltagare och började med en skoterfärd upp mot Lisas stuga i Vistasdalen. Vädret var klart och vindstilla och det började bli kallt framåt kvällen, när vi skidade den sista milen fram till stugan. I Vistas tilldelades vi den lilla stugan vid bron. Den var helt utkyld och tämligen otät. Om man eldar på bra, går det att få upp värmen, men temperaturen sjunker snabbt och frampå natten var det åter iskyla, bara att lämna sängvärmen och tända kaminen igen. Kvällen i Vistas bjöd på ett mäktigt norrsken, där Nallo-fjället syntes i ett grönt sken som dansade över himlen.

Lisas stuga

På väg längs Vistasdalen i kvällsljus

Aurora borealis över Räitatjäkka

Magnifikt norrsken mellan Nallo och Räitatjäkka

Nästa morgon bar det av mot Nallo. Vädret var strålande men kallt. Numera är vi utrustade med stighudar och dom togs på i första backen. Det är en väldig skillnad mot tidigare. Vi tar allt oftare hjälp av stighudarna och har blivit duktiga på att hantera dem. Dalen upp mot Nallo ligger i skugga mellan fjällen mest hela dagen, så det blev en kall färd. Temperaturen på dagarna låg i början av turen konstant mellan 10 och 15 minusgrader. Det är svårt att hålla sig varm ens när man rör på sig. Framförallt händerna blir snart kalla. Dalen upp mot Nallo är väldigt vacker och ännu bättre blir det när det öppnar sig västerut och alla fjäll på nära 2000 m blir synliga. Mitt i grytan ligger så Nallostugan. För mig är det den vackraste platsen i hela den svenska fjällvärlden. Detta gäller förstås endast vid finväder och vintertid.

Uppför backen mot Nallo

Snart framme, Tjäktjatjåkka i mitten

Vi kommer fram till Nallostugan

Fika i solen trots kylan

Fortfarande i strålande väder, gjorde vi nästa dag en dagsutflykt till Unna Räitastugan som ligger ovanför ett stup och inklämd mellan höga toppar och glaciärer. Stugan har två bäddar och nyttjas mest som raststuga vid dagbesök.

Mot Unna Räita, 10-15 grader kallt

Fika i iskyla med Tjäktjatjåkka i bakgrunden

Unna Raitastugan med Knivkammen. Jo-Jo leden till vänster

Det är kallt även inne i stugan. Lunchrast. Bengt o Sigbritt

Vår plan var att härifrån gå upp på Räitaglaciären och runda Vaktposten på väg tillbaka till Nallo. Tyvärr frös några av oss så pass att vi valde att bryta. Det var särskilt svårt med händerna och ansiktet, trots dunvantar mm. Dom övriga fick en fantastisk tur över glaciären under den sylvassa, rimfrostpudrade

Knivkammen i klart solsken.

Uppför glaciären, Knivkammen i bakgrunden

På Rättaglaciären, Rätatjåkka i bakgrunden

Mats nedanför den gnistrande Knivkammen

Kort ståfika i den 15-gradiga kylan. Knivkammen i bakgrunden

Åter till Nallo via Stuor Räitavagge i skymningen och tilltagande kyla

Morgonen bjöd på en fin soluppgång vid halvsextiden, där solen smög sig fram i dalen och belyste topparna.

Mats tar en morgontur på höjderna .. (Nallo i mitten)

... runt Nallostugan

Färden fortsatte sedan till Sälka där affär och bastu väntade efter att vi haft två långa raster i solen i den mäktiga dalen. Sluttningen ner mot Sälka klarades galant i det fina föret. I Sälka var det som vanligt liv och rörelse, fullt av folk och stora grupper med hundspann och tält. Hundspannen har ökat väldigt på senare år och det ser verkligen härligt ut. Idag fanns det ca. 50 hundar i Sälka.

Vi fick i alla fall en egen stuga här. Det är märkligt hur fort det går att få upp värmen i stugorna med hjälp av små effektiva kaminer och fin björkved, som värmer både vid sågning, klyvning och eldning. Det blir väldigt mysigt i stugan och detta förhöjs ytterligare med god mat och kortspel.

På våra turer är vi indelade i matlag, där en person bjuder dom andra i matlaget på middag. Det är alltid spännande att se vad som bjuds. Det kan vara trerätters middagar och ingen kan ana vilka läckerheter det går att trolla fram ur en ryggsäck! Där får plats både med egenhändigt torkade grönsaker och de läckraste efterrätter direkt ur Ekströms sortiment. En sådan fantastisk middag för 3-4 personer väger inte mer än 1 kg.

Farväl till Nallo för denna gång

Mot Sälka i något varmare väder

Det var läge för solgrop idag

Spaning upp mot gårdagens äventyr. Knivkammen

Vackert väder och härligt skidföre. Stig drar pulka.

Fantastisk utförlöpa mot Sälkastugorna (mitt i bilden)

Vatten och ved till bastun får man stå för själv.

Härliga belgisk-franska hundspann

Nästa dag hade kylan mildrats betydligt, vi gjorde en liten tur in mot Rabots glaciär för att eventuellt få en skymt av Kebnekaises västra vägg, men icke, envisa moln höll den dold.

Efter en lång rast vid Kuoperjokkastugan åkte vi ner mot Singi. Som vanligt tog vi genvägen över selet, för att landa vid bron över Tjäktjajåkka. Precis när Singistugorna blev synliga fick vi ett tvärt väderomslag, som man bara kan få i fjällen. Totalt med plusgrader både i luften och i snön, lätt snöfall och naturligtvis klabbföre. Vissa av oss kom fram till stugan till fots. Vi fick samma stuga som förra året, men nu var den nyrenoverad och den märkliga gula färgen på fasaden hade bytts mot en mer diskret variant. Nya fönster och nytt kök var det också, en riktig höjdpunkt!

Vår plan var nu att den som ville kunde göra ett försök att bestiga Kebnekaise nästa dag. Tyvärr blev det ingen topptur denna gång heller, när vi vaknade låg molnen täta över allt och alla.

Vi skulle i alla fall få en fin skidtut ner mot Kebnekaise fjällstation. Vi hade hört att det var mer snö i Laddjuvage än på många år. Väl framme på fjällstationen väntade bastu och avslutningsmiddag. Turligt nog valde vi att ha denna den här dagen, trots att vi ännu hade en dag kvar för en dagstur till Tarfala.

Vid Singistugorna säger vi hejdå till James Baxter

Vi vallar om vid Liddopakte

Ormgrop i Laddjuvage, där det alltid är ont om skydd mot vind

Turen upp till Tarfala började i varmt och skönt väder men isigt före. Kläderna åkte av och stighudarna på. Vädret var fint och vi såg fram emot att få se hela Kebnekaisemassivet och glaciärerna i dalen på nära håll. Men det drog ihop sig, och precis när man skulle till att skymta Sydtoppen drog himlen för

sina molngardiner och vi stod där med lång näsa. Vi tog oss i alla fall upp till Tarfalastugan och kunde uppleva minnen från tidigare år då vi suttit inblåsta här i tre dygn.

På väg ner, precis när vi klarat av alla svåra backar, ramlade Bengt G från stillastående, så illa att hans axel hoppade ur led. Så var vi där igen! Den här gången var hjälpen nära, t.o.m. så bra att det fanns medicinsk personal som kunde dra armen rätt på Keb. Helikoptertransport till Gällivare väntade.

Stighudar på och kläder av. Varmt och skönt till slut.

Härlig och lång fikarast i Tarfaladalen

Molngardinerna dras för Topparna i Kebnekaisemassivet

Axel ur led

I år blev det Helikopter till Gällivare lasarett

För oss andra blev det sedan en strålande dag på skidor ner till Nikkaluokta. Vi kunde hela dagen beskåda hela Kebnekaisemassivet med alla toppar, så snart vi vände oss om. Ännu en fjälltur var till ända, en av de finaste vi haft. På hemvägen fick familjen Gålnander åter stå för förplägnad och underhållning på tåget. Dom hade ju fått en extra dag i Gällivare och hade provianterat rejält.

Äntligen fick vi se det hela. Tuolpagorni och Kebnekaises toppar.

Bengt och Sigbritt har shoppat i Gällivare. Fest i tågupén

I Gällivare hade dom även mött James Baxter, en skotsk norrman som vi mött i Nallo och haft sällskap med en bit. Det var en trevlig man som färdades med pulka och som höll på att kartlägga den svenska fjällvärlden för en bok han planerade. Jag vill här länka till hans hemsida, som innehåller en hel del matnyttigt för den som vill läsa om fjällvärlden, framförallt den norska.

<http://www.scandinavianmountains.com/index.htm>